

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Diagnoza i terapia afazji i dyzartrii (Wykład), PG_00151498						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2025/2026		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	1		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	2		Liczba punktów ECTS		3.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu		dr Maria Fańciszevska				
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		2.0		43.0	75
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zdobywanie przez studenta logopedii II stopnia rozszerzonej i pogłębionej wiedzy na temat afazji i dyzartrii oraz kontekstu tych zaburzeń, aby móc prawidłowo diagnozować zaburzenia mowy i języka w tym zakresie i opracować odpowiednie interwencje terapeutyczne. Powinien również zrozumieć zadania logopedy w zespole specjalistów, zajmujących się rehabilitacją pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego						

Efekty uczenia się przedmiotu	Effekt kierunkowy	Effekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_W08] Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka oraz pogłębioną wiedzę o metodach diagnozowania potrzeb i oceny jakości świadczonych usług logopedycznych pacjentom z różnych grup wiekowych.	Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka, zdaje sobie sprawę z konieczności dopasowania metod diagnozy i terapii do wieku i potrzeb pacjenta	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_W07] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii.	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej o różnej etiologii u osób dorosłych, szczególnie afazji i dyzartrii, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania.	Zdając sobie sprawę z dynamicznego rozwoju wiedzy w zakresie omawianych zagadnień, nie pozostaje przy nabytej w trakcie studiów wiedzy, lecz nieustannie szuka, indywidualnie i w ramach współpracy z innymi specjalistami, nowszych, skuteczniejszych metod diagnozy i terapii zaburzeń mowy i języka. Świadomy ograniczeń własnej wiedzy i kompetencji zawodowej, wie, kiedy zachodzi konieczność pogłębienia wiedzy językoznawczej i neurologopedycznej	[SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii.	Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, występujących u osób z uszkodzeniem neurologicznym oraz potrafi formułować opinie na temat zaburzeń notowanych u pacjenta na podstawie literatury przedmiotu i zebranych w procesie diagnostycznym danych	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_W02] Zna i rozumie główne tendencje rozwojowe językoznawstwa oraz logopedii, a także teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi.	Zna i rozumie główne tendencje rozwojowe neurologopedii, a szczególnie teorie wyjaśniające złożone mechanizmy programowania mowy i języka, a także teorie mózgowej lokalizacji mowy	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_U04] Potrafi samodzielnie diagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy i trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Samodzielnie projektuje i prowadzi do realizacji ważne, oryginalne przedsięwzięcia kliniczne i naukowe związaną z diagnozą i terapią afazji i dyzartrii. Potrafi samodzielnie przeprowadzić diagnozę logopedyczną pacjenta z afazją lub/i dyzartrią oraz stworzyć program terapii, nawet w przypadku rzadkich, skomplikowanych zaburzeń neurologicznych	[SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
Treści przedmiotu	Pojęcie afazji ujęcie interdyscyplinarne. Klasyfikacje afazji i ich zastosowanie w praktyce kliniczno-neurologopedycznej. Klasyfikacje nietypowych postaci afazji. Zaburzenia funkcji poznawczych i wykonawczych oraz ich wpływ na mowę i funkcjonowanie językowe. Postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w przypadku afazji i dyzartrii, ze szczególnym uwzględnieniem działań w fazie ostrej. Szczegółowa typologia błędów leksykalnych i syntaktycznych w afazji. Odpowiednia struktura sesji terapeutycznej. Relacja terapeutyczna. Neurodynamika i neuroplastyczność a terapia neurologopedyczna.		

Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiąganych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	egzamin	51.0%	80.0%
	obecność na wykładach	51.0%	20.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Gałkowski T., Szeląg E., Jastrzębowska G. (red.) (2005). Podstawy neurologopedii, Opole. Pąchalska, M. (2012). Afazjologia. Kraków Warszawa: PWN. Seniów J., Litwin M. (2013). Afazja poudarowa. Neurologia po Dyplomie;8(2):46-51. Kądziaława, D. (2011). Afazja i jej mózgowo mechanizmy. Teksty Drugie, (1-2), 190-198. Łuria, A. R., (1967). Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu. Wprowadzenie do neuropsychologii, Warszawa. Polanowska, K. (2019). Terapia chorych z afazją. w: Seniów J. Terapia neuropsychologiczna dorosłych chorych z uszkodzeniem mózgu. Warszawa: IPIŃ. Kluj-Kozłowska K., Kozłowski M., Sitek E.J. (2016). Przesiewowa ocena afazji. Medycyna po dyplomie; 12: 56-62. Polanowska K. (2017). Nabyta apraksja mowy - obraz kliniczny i diagnostyka różnicowa. Neurologia po Dyplomie; 2:23-36. Wieczorek D. Zaburzenia mowy, pisma, czytania i komunikacji pozawerbalnej po uszkodzeniach mózgu. W: Psychologia w medycynie (wybrane zagadnienia). Borys B, Majkowicz M (red.). Gdańsk: Akademia Medyczna 2006:293-324. Hillis A.E. (2007). Aphasia: progress in the last quarter of a century. Neurology; 69:200-13. Tippet D.C. (2015). Update in Aphasia Research. Neurol Neurosci Rep 2015;15(8):49. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J. (2009) Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii, Gliwice. Jauer-Niworowska, O. (2009). Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Warszawa. Gatkowska, I. (2012). Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków. Panasiuk J. (2012). Diagnoza logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych, [w:] Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, S. Milewski, Sopot: GWP, s. 263-324. Panasiuk J. (2015). Postępowanie logopedyczne w przypadkach afazji, [w:] Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego. Podręcznik akademicki, red. S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 869-916. A.2. studiowana samodzielnie przez studenta: Panasiuk J., 2012, Afazja a interakcja. Tekst metaTekst konTekst, Lublin: Wydawnictwo UMCS; Panasiuk J., 2014, Afazja typologia zaburzenia. Interpretacja afazji z perspektywy interakcyjnej, [w:] Logopedia. Teoria zaburzeń mowy. Podręcznik akademicki, red. S. Grabias, M. Kurkowski, s. 569-621, Lublin: Wydawnictwo UMCS.	
	Uzupełniająca lista lektur	Maruszewski M., (1976). Chory z afazją i jego usprawniania, Warszawa. Nowakowska M. T., (1978), Rehabilitacja chorych z afazją, Wrocław. Szumska, J. (1980). Metody badania afazji. Warszawa: PZWL. Pietrzyk, I., Seniów, J. (2013). Dyzartria w klinice osób dorosłych, Neurologia po Dyplomie, 8 (5): 44-49. Basso A. (2003). Aphasia and its therapy. Oxford: Oxford University Press. Goodglass H, Kaplan E, Barresi B. (2001). The assessment of aphasia and related disorders. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins. Kądziaława D., 2003, Neuropsychologiczna charakterystyka afazji i metody jej diagnozowania, [w:] Diagnoza i terapia osób z afazją, red. A. Balejko, Białystok: A. Balejko. Łuria A.R. 1976, Problemy neuropsychologii i neurolingwistyki. Wybór prac, Warszawa: PWN. Szeląg, E., 2012, Mózgowe mechanizmy mowy, [w:] Mózg a zachowanie (wyd. III), red. T. Górski, A. Grabowska, J. Zagrodzka, s.s 489-524, Warszawa:PWN.	
	Adresy eZasobów		
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania			
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.